

Laŭzana Esperanto-Societo

Novembro
2024

No 9

Laŭzana Esperanto-Societo

p.a. ch. de la Vallombreuse 14
CH - 1004 Lausanne
sekretario@eo-l.ch
+41 21 647 29 28
facebook.com/esperantolausanne
youtube.com ... esperantolausanne
dailymotion.com/esperantolausanne
poŝtĉekkonto : CCP 10-26785-8

Komitato 2024

Prezidanto :

Maryse Tissot (079 408 71 76)

Vicprezidanto :

Knud Sunier (079 210 97 75)

Sekretario :

François Randin (076 411 14 55)

Kasisto :

Françoise Pétermann (079 517 44 43)

Redaktoro :

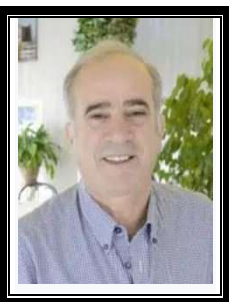
Rosario Scopelliti (079 264 41 08)

Marde la 5^{an} de novembro je 19h.
Rosario prelegos, en halo 18 de Beaulieu - Laŭzano.

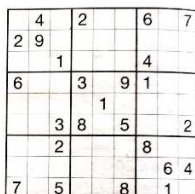
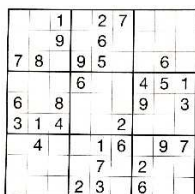
“... de la komenco ĝis nun”

Ĉiuj el niaj kunsidoj aperas ĉe: eventaservo.org/o/LES

Sinjoro **Nicola Miceli**, restoraciestro de “L’Auberge Communale d’Epalinges - La Romantica” forpasis la 27^{an} de septembro pro koratako. Ni sendas nian kondolencon al lia familio kaj speciale al lia filo, Serge. Ni tiel ne plu povas festi Zamenhof en Epalinges ĉar [la restoracio daŭre fermiĝis](#).

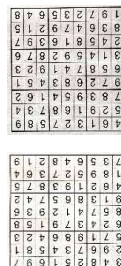
La komitato kontaktis “Le Vaudois” en la placo de la *Riponne* en Laŭzano kiu konsentas proponi fonduon, en speciala salono sube nur por ni, [por la prezo de po 27.-](#). Ni reparolos pri nia Zamenhofa Festo en la venonta informilo.

Ne forgesu la *Babiladan Rondon* jaŭde la 24^{an} de oktobro en la Vallombreuse.

« Verŝu la lumon kaj la mallumo malaperos per si mem. »

Didier Érasme (1469 - 1536) ankaŭ nomita Érasme de Roterdamo

Restoracio “Le Vaudois”
Sa la 14^{an} de decembro
Zamenhofa Festo

Les Marronniers, Vevey
Ma la 7^{an} de januaro
Decidota

Halo 18 de Beaulieu, Lausanne
Ma la 4^{an} de februaro
Ĝenerala Asembleo

"Ha! mi apenaŭ vekigiĝis... Mi pardonpetas... Mi ankoraŭ estas tute malkombita..."

Tiam la eta princo ne povis teni sian admiron: "Kiel bela vi estas!"

"Ĉu ne?" milde respondis la floro.

La eta princo ja divenis, ke ĝi ne estas tro modesta, sed ĝi estis tiel kortuŝa!

"Estas nun, mi kredas, la horo de la matenmanĝo," ĝi baldaŭ aldonis "Ĉu vi bonvolus atenti pri mi?..."

Kaj la eta princo, tute konfuzita, iris por verŝilo da freŝa akvo kaj alportis ĝin al la floro.

Tiel sufiĉe baldaŭ ĝi suferigis lin per sia iom ofendigema malmolesteco. Iutage, ekzemple, parolante pri siaj kvar dornoj, ĝi diris al la eta princo:

"Tigro, kun siaj ungegoj, ja povos veni!..."

"Ne troviĝas tigroj sur mia planedo, kaj tigroj herbon ne manĝas." kontraŭdiris la eta princo.

"Mi ne estas herbo," milde respondis la floro.

"Pardonu al mi..."

"Mi neniel timas tigrojn, sed ja abomenas trablovojn. Ĉu vi ne havas ventŝirmilon por mi?"

"Abomeni trablovojn estas por planto malfeliĉa afero," rimarkigis al si la eta princo. "Tiu ĉi floro estas sufiĉe malfacila..."

"Ĉiuvespere vi devos meti super min kloŝon. Ĉe vi estas tre malvarme, malbone provizite. Tie, de kie mi devenas..."

26

IX

Mi kredas, ke li forŝteliĝis dank'al migrado de sovaĝaj birdoj. Matene antaŭ la foriro li bone ordigis sian planedon. Li zorge skrapis siajn aktivajn vulkanojn. Tajn li posedas du. Kaj ili estis tre oportunaj por varmigi la matenmanĝon. Li posedis ankaŭ

28

Sed ĝi ĉesis paroli. Ĝi venis kiel semo. Ĝi nenion povus scii pri aliaj mondoj. Hon-tante pro kaptiĝo ĉe la preparo de tiel naiva mensogo, ĝi tuisis du-tri-foje por malpravigi la etan princon:

"Ĉu vi havas ventŝirmilon?"

"Mi estis ironta por ĝi, sed vi parolis al mi!"

Tiam ĝi troigis sian tusa-don, por spite ĉion trudi al li konscienc-riproĉojn.

Tiel la eta princo, malgraŭ sia amo plena de bonvolo, baldaŭ sentis dubojn pri la floro. Li akceptadis negravajn vortojn serioze, kaj pro tio fariĝis tre malfeliĉa.

"Pli bone se mi ne estus aŭskultinta ĝin," li iutage konfidis al mi, "oni neniam aŭskultu florojn. Ilin oni nur rigardu kaj flaru. La mia aromis mian planedon, sed mi ne sciis ĝoji pro tio. Tiu afero pri ungegoj, kiu tiel multe incitis min, estus ja kortuŝinta min."

Li ankoraŭ konfidis al mi:

"Mi tiam kapablis nenion kompreni! Mi estu prijuĝinta ĝin laŭ ĝiaj agoj, ne laŭ ĝiaj paroloj. Al mi ĝi donu aromon kaj helon. Mi neniam estu forkurinta. Mi estu diveninta ĝian amemon anstataŭ ĝiaj stultegaj ruzoj. La floroj estas tiel memkontraŭdiraj!

Sed mi estis tro juna por kapabli ami ĝin!"

27

unu estingitan vulkanon. Se vulkanoj estas bone skrapitaj, ili brulas modere kaj regule, sen erupcio. Vulkanaj erupcioj estas kiel kamen-bruloj. Kompreneble, sur nia Tero ni estas multe tro malgrandaj por skrapii niajn vulkanojn. Tial ili kaŭzas al ni amasojn da zorgoj.

La eta princo iom melankolie ankaŭ elradikigis la lastajn baobabajn ŝosojn. Li pensis, ke li neniam revenos. Sed dum tiu mateno ĉiuj tiuj kutimaj laboroj ŝajnis al li ege dolĉaj. Kaj, kiam lastfoje li estis akvumanta kaj per ĝia kloŝo kovronta la floron, li eksentis en si ploremmon.

"Adiaŭ," li diris al la floro.

Sed ĝi ne respondis.

"Adiaŭ," li denove diris.

La floro ektusis, sed ne pro sia malvarmumo.

"Mi estis stulta," ĝi fine diris al li. "Pardonu min. Penu esti feliĉa!"

La respondo sen riproĉoj vere mirigis lin. Li restis senmova, tute konfuzita, tenante la levitan kloŝon. Li ne komprenis ĉi tiun trankvilan dolĉecon.

"Jes, jes, mi amas vin," diris al li la floro. "Estis mia kulpo, ke vi ne sciis pri tio. Neniela grava. Sed vi estas same stulta kiel mi. Penu feliĉiĝi... Lasu tiun kloŝon! Mi ne plu volas ĝin."

"Sed la vento..."

"Mia malvarmumo ne estas tiom forta... La freŝa nokta aero estos por mi saniga. Mi estas floro."

"Sed la bestoj..."

"Ja necesas, ke mi toleru du-tri raŭpojn, se mi volas koni papiliojn. Oni diras, ke ili estas tiel belaj! Se ne, kiu do vizitos min? Vi mem estos malproksime. koncerne la grandajn bestojn mi nenion timas. Mi havas miajn ungegojn."

Kaj ĝi naive montris siajn kvar dornojn. Poste ĝi aldonis: "Ne plu prokrastu. Tio min ekscitas. Vi decidis foriri. Foriru!" Ĝi ne volis, ke li vidu ĝin plori. Tiu floro estis tiel fierega...